

[Svend Heiselberg]

populære forslag viser sin gode vilje og stemmer for forøgede udgifter, men som jeg tidligere har sagt, skal det jo gå op i en helhed.

Hvis det var sådan, at Fremskridtspartiet gik positivt ind i forhandlinger om finansloven, ligesom vi andre må gøre, kunne der måske også findes flere penge til det. Fremskridtspartiet kan jo sagtens komme med nogle paradedforslag og sige, at her vil vi gerne give flere penge, og her vil vi give færre penge. Men det at sætte sig til forhandlingsbordet afstår Fremskridtspartiet fra, og det er det, vi bebrejder dem.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Igen er det ikke korrekt, det, hr. Svend Heiselberg siger. Fremskridtspartiet deltager hvert år i finanslovforhandlingerne, og det er da også lykkedes et enkelt år at indgå en finanslovaftale. Det var oven i købet også med partiet Venstre, som hr. Svend Heiselberg repræsenterer. Det var for finansloven for 1990.

Men siden da har man bl.a. fra hr. Svend Heiselbergs parti foretrukket at indgå finanslovaftaler med venstre side i folketingssalen, og det er jo klart, at hvis der bliver indgået den slags finanslovaftaler, hvor det, det handler om, er, at underskuddet stiger, skatterne stiger, afgifterne stiger, osv., så får man ikke Fremskridtspartiets støtte.

Når hr. Svend Heiselberg så siger, at det er nemt at komme med populære forslag, skal jeg minde hr. Svend Heiselberg om, at af de ca. 900 ændringsforslag, Fremskridtspartiet kommer med til finansloven, er det bestemt ikke dem alle sammen, der bare er »populære forslag«. Der er mange af de forslag, som selv blandt Fremskridtspartiets vælgere møder modstand. Men vi pålægger os selv den pligt at få regnskabet til at gå op, og det kræver også upopulære indgreb.

Noget andet er så, at hr. Svend Heiselberg og hr. Svend Heiselbergs parti jo ingen skrupler har, når det gælder om at finde millioner og atter millioner til nye kulturinstitutioner i København og til udbygning af børnepasning og andre ting, men når det gælder noget så fundamentalt som at bevare danske kyster, så kan jeg forstå på hr. Svend Heiselberg, at det ikke har den store interesse. Men et eller andet kulturhus i København vil man gerne bevilge penge til.

Dér mener Fremskridtspartiet simpelt hen ikke at tingene hænger sammen; vi må sørge for at bevare vores kyster. Nu har meget af debatten i dag handlet om de danske vestkyster – og med rette – men som fru Kirsten Jacobsens gjorde opmærksom på på et tidspunkt: Danmark består af andet end Vestkysten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om regnskabslov for kommunerne.

Af Poul Nødgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 30/3 93).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Hovedsynspunktet i Fremskridtspartiets beslutningsforslag om regnskabslov for kommunerne er, at der ikke bør være nogen principiel forskel mellem den statslige og den kommunale revision. I den forbindelse er det vigtigste spørgsmål økonomisk-kritisk revision eller, som man jo kalder det, forvaltningsrevision. Beslutningsforslaget svarer til de bemærkninger, som statsrevisorerne fremkom med i november 1992 i forbindelse med fremsendelsen af Rigsrevisors beretning om revision af kommunernes regnskaber.

Det ligger sådan, at jeg den 14. maj i år i henhold til rigsrevisorloven skal afgive en redegørelse om de foranstaltninger og overvejelser, som beretningen har givet anledning til.

[Indenrigsministeren]

Hvis vi ser på selve udspillet fra Rigsrevisionen, har fem af de seks statsrevisorer her givet udtryk for, at der ikke er grundlag for den eksisterende forskel mellem den kommunale og den statslige revision. De mener tværtimod, at den kommunale revision derfor også bør omfatte økonomisk-kritisk kontrol af gennemførelsen af beslutninger truffet af en kommunalbestyrelse.

En enkelt statsrevisor har dog tilkendegivet en lidt afvigende opfattelse, idet han ikke finder det nødvendigt, at økonomisk-kritisk kontrol af den kommunale forvaltning bliver indført som en obligatorisk ordning. Der er således blandt statsrevisorerne almindelig enighed om, at der er behov for en økonomisk-kritisk kontrol på det kommunale område svarende til den forvaltningsrevision, der efter rigsrevisorlovens § 3 er på det statslige område.

Af den beretning, som statsrevisorerne har fremsendt, fremgår det, at kommunerne i virkeligheden også selv har fundet behov for en forvaltningsrevision. På det tidspunkt havde 48 kommuner allerede truffet beslutning om indførelse af forvaltningsrevision, og der forhandlede med 120 kommuner om indførelse af forvaltningsrevision.

I Indenrigsministeriet har vi forhørt os hos Kommunernes Revisionsafdeling om, hvor mange kommuner der i dag har truffet beslutning om indførelse af økonomisk-kritisk revision, og vi har fået oplyst, at der nu – og det er ikke mere end ½ år efter – er 160 kommuner, der har truffet beslutning om at indføre forvaltningsrevision, og at der yderligere forhandles med 65.

Man kan dermed uden overdrivelse sige, at der sker en meget, meget hurtig udvikling på dette område, og at forvaltningsrevision af kommunerne opfattes som noget positivt.

Regeringen er enig i, at det er godt, at kommunerne har forvaltningsrevision, men jeg vil gerne samtidig føje til, at det er tvivlsomt, eller i hvert fald diskutabelt, om det er lige her og nu, der skulle laves lovgivning.

Forvaltningsrevision har en nær sammenhæng med kvalitets- og effektivitetsmål. I den almindelige finansielle revision kontrolleres det – og det er måske lidt grundlæggende, det, jeg siger her, men for præcisionens skyld synes jeg lige, at det bør med – om forbruget af midler stemmer overens med de politiske vedtagel-

ser. I den økonomisk-kritiske revision vurderes det imidlertid også, om midlerne er brugt hensigtsmæssigt, fornuftigt, kan man også kalde det, og om det mål, der er sat, er blevet opfyldt. Det er altså resultaterne og effektiviteten, der gøres op og holdes op i forhold til de politiske målsætninger.

Når jeg før sagde, at det er diskutabelt, om tidspunktet er til at ændre i lovgivningen på dette område nu, har det også sammenhæng med, at regeringen netop har nedsat et udvalg, som skal overveje fornyelse og effektivisering af den kommunale sektor. Arbejdet vil være afsluttet omkring årsskiftet. Et underudvalg skal bl.a. se på styringsredskaber i kommunerne og i den forbindelse også overveje og vurdere kvalitetsmål og revisionens opgaver.

På den baggrund er det regeringens opfattelse, at der kan være grund til at afvente resultatet af udvalgets arbejde og samtidig også indhøste lidt flere erfaringer fra kommunernes frivilligt indførte økonomisk-kritiske revision. Hermed vil vi få en glimrende baggrund for at danne os et indtryk af, hvordan en eventuel obligatorisk ordning kunne se ud.

Og så blot et par bemærkninger, der har direkte relevans til enkeltbestemmelser i beslutningsforslaget. Jeg vil godt sige, at der ikke er behov for en særlig regnskabslov for kommunerne. Der er tale om et kommunalt styrelses-spørgsmål, og den kommunale styrelseslov indeholder i dag regler om den kommunale revision og dens opgaver. Det er disse regler, der kan være behov for at få udbygget med nogle nye regler om forvaltningsrevision.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget er det angivet, at revisionsberetningerne i kommunerne alene afgives til økonomiudvalget, og at der ikke er noget lovkrav om offentliggørelse af revisionsberetningerne. Det er ikke rigtigt. Det svarer ikke til reglerne i § 45 i den kommunale styrelseslov. Revisionens bemærkninger til årsregnskabet skal rigtigt nok afgives til økonomiudvalget, men samtidig skal de derefter behandles af kommunalbestyrelsen i et møde, hvor der så skal træffes afgørelse med hensyn til det, der kan være af opfølgning af bemærkningerne.

Hensigten med bestemmelsen er jo netop at sikre, at den samlede kommunalbestyrelse skal tage stilling til revisionens bemærkninger. Men det er også hensigten, at offentligheden

[Indenrigsministeren]

orienteres om revisionens bemærkninger og om kommunalbestyrelsens stillingtagen.

Alt i alt vil jeg derfor slutte med at fastslå, at det er regeringens opfattelse, at det er en fornuftig ting med forvaltningsrevision, men at vi på baggrund af de ting, som jeg netop har nævnt, ikke mener, at der lige præcis nu er baggrund for, at man skulle lave ændring i lovgivningen.

Holger Graversen (S):

Fremskridtspartiets forslag betyder i praksis, at alle amter og kommuner skal tvinges til at indføre forvaltningsrevision – eller økonomisk-kritisk revision, som det hedder i fagsproget – ud over nuværende almindelig regnskabsrevision. Uden her og nu at tage stilling til en sådan udbygning vil jeg gerne påpege nogle ting; ministeren har været inde på noget af det.

I øjeblikket har rent faktisk 160 af kommunerne frivilligt indført en form for forvaltningsrevision. Kommunernes Landsforening, Revisionsafdelingen, beder om, at spørgsmålet forbliver frivilligt. Der er en del problemer i at gøre det obligatorisk, og det må i givet fald drøftes en del mere. Jeg vil godt stille yderligere spørgsmål til sagen:

Hvor meget vil en obligatorisk ordning antage den kommunale selvbestemmelsesret?

Vil en tvungen ordning gribe uheldigt ind i andre frugtbare forsøg på området i nogle kommuner? Jeg kan henvise til Sejlfjord Kommunes arbejde med etiske regnskaber.

Skal det i givet fald være en stram og firkanteret model eller blot nogle enkle retningslinier?

Endelig er der tale om at pålægge kommunerne ekstra udgifter i en økonomisk trængt situation.

Jeg tror, vi helt generelt skal være lidt forsigtige med fra Folketingets side at lovgive ud fra enkelte uheldige tilfælde. Socialdemokratiet afviser derfor Fremskridtspartiets forslag og afventer en nærmere redegørelse fra ministeren.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative gruppe ser positivt på det forslag, Fremskridtspartiet her har fremsat. Naturligvis vil der være problemer, som skal vurderes grundigt i udvalgsarbejdet, men når hr. Holger Graversen fremfører, at der er pro-

blemer med at indføre økonomisk-kritisk revision obligatorisk, så må jeg da sige, at problemerne må da være nøjagtig de samme, om man indfører den frivilligt i kommunerne eller obligatorisk. Ellers er det da to forskellige ting, man taler om. Men det er det måske også.

Det er jo sådan, at Fremskridtspartiets forslag er inspireret af Rigsrevisionens og statsrevisionernes beretning, som også indenrigsministeren nævnte det. Amter og kommuner forvalter en større og større del af de offentlige midler. Flere og flere opgaver er lagt ud, og de bloktilskudsfinansierede områder er blevet stadig større set i lyset af Folketingets beslutninger herom, idet vi har ønsket at reducere refusionsområderne.

Revisionens formål i dag er ifølge styrelsesloven at efterprøve, om regnskabet er rigtigt, og om de dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelse, er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, kommunalbestyrelsens øvrige beslutninger, love og andre forskrifter. Det er altså en talmæssig revision. Der er altså ikke noget krav om, at der skal udføres økonomisk-kritisk revision, ligesom vi kender det fra staten. Og der er ingen reel baggrund for, at der skal være forskel mellem statslig og kommunal revision.

I dag skal det således ikke vurderes, om der er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af de kommunale regnskaber. Der sker altså ingen vurdering af, om borgernes skattekroner er anvendt bedst muligt, er brugt fornuftigt og effektivt, om der er sammenhæng mellem kvalitet og omkostninger. Borgerne har overhovedet ingen chance for at vide, om de betaler for meget for den service, kommunen yder, og det må borgerne have krav på.

Som aktiv kommunalpolitiker mener jeg også, at økonomisk-kritisk revision ville være et fortrinligt redskab for de kommunale politikere. Jeg har naturligvis hæftet mig ved, at såvel Kommunernes Landsforening som Kommunernes Revisionsafdeling er imod lovgivning. Det påpeges, at flere og flere amter og kommuner frivilligt indfører økonomisk-kritisk revision. Herudover fremføres det, at obligatorisk økonomisk-kritisk revision anfægter det kommunale selvstyre. Jamen så anfægter jo selve den kommunale styrelseslov det kommunale selvstyre.

[Karen Højte Jensen]

Jeg mener ikke, der på nogen måde er tale om, at det kommunale selvstyre svækkes, og jeg vil da også gerne her citere følgende fra statsrevisorernes beretning: »Da økonomisk-kritisk revision analogt med rigsrevisorlovens § 3 af kommunernes redskaber og forvaltning ikke skal omfatte kommunalbestyrelsens beslutninger, men alene skal kontrollere og vurdere gennemførelsen og forvaltningen af disse beslutninger, ser statsrevisorerne ikke grundlag for den eksisterende forskel mellem den kommunale og den statslige revision. Og statsrevisorerne finder heller ikke, at en sådan revision svækker det kommunale selvstyre.«

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor KL på den ene side er så bekymret for en lovgivning og på den anden side samtidig går ind for økonomisk-kritisk revision. Denne revisionsform må vel have samme valør, uanset om den er frivillig eller den er obligatorisk. Eller er det ikke sådan, det hænger sammen? For så taler vi jo om to forskellige sager. Og hvad kan kommunerne have imod et regelsæt, der skal gælde i alle kommuner?

Jeg har noteret mig, at Fremskridtspartiet i sine bemærkninger også har nogle betragtninger om at kigge på reglerne – eller lad mig kalde det mangel på samme – vedrørende de fælleskommunale selskaber. Det mener også jeg er et vigtigt tema at tage op i Kommunaludvalget. Vi ved jo alle, at disse selskaber ikke er omfattet af offentlighedsloven og forvaltningsloven, og jeg mener, at det er væsentligt også i denne sammenhæng at overveje, om man her skulle have en forvaltningsrevision.

Som sagt er vi positive over for forslaget og vil arbejde grundigt med det i udvalget.

Erik Larsen (V):

Venstre finder ikke, at der er brug for gennem lovgivning at pålægge kommunerne at foretage forvaltningsrevision. Jeg vil meget gerne bruge ordet forvaltningsrevision, for når man bruger udtrykket kritisk revision, synes jeg, man sætter en eller anden form for spørgsmålstejn ved, om den revision, som i øjeblikket udføres efter den gældende lovgivning, er kritisk i forhold til det, der sker i kommunerne.

Når Venstre ikke ønsker lovgivning på dette område, skyldes det flere ting. Det skyldes for det første den udvikling – som ministeren også har nævnt i dag – at der nu er 160 kommuner,

som har tilsluttet sig en aftale med revisionen om forvaltningsrevision. Og som ministeren også nævnte, er der flere kommuner, der har tilkendegivet, at de ønsker forhandlinger om at gå ind i forvaltningsrevision. Vi er altså ad frivillighedens vej på vej til at indføre den i amter og kommuner.

Så kan man stille spørgsmålet: Hvad er forskellen mellem frivillighed og lovgivning? Det spørgsmål har den konservative ordfører også stillet. For mig at se er forskellen, at når der er tale om frivillighed, har kommunerne truffet en beslutning om, at de ønsker en forvaltningsrevision for at bruge den. Bruge den i deres fremtidige sagsbehandling for at kunne vurdere de metoder, den måde, de gør tingene på, og sammenligne med, hvad andre kommuner gør. Man kan frygte, at en lovgivning vil betyde, at kommunerne nok opfylder lovens krav, men for øvrigt ikke bruger forvaltningsrevisionen.

Jeg synes, at den proces, vi oplever her, og det engagement, som kommunerne udviser, vidner om, at kommunerne ikke blot anvender forvaltningsrevision, fordi de skal have det, men fordi de kan bruge det fornuftigt i deres beslutningsgrundlag.

Vi ønsker altså at tilkendegive, at vedtagelsen af dette forslag kan føre til, at man flytter grænsen for det, som man kan kalde den politiske ret til at træffe beslutninger, som måske ikke nødvendigvis økonomisk set er optimale for en kommune, men hvor kommunen i en given sag ønsker at fremme et eller andet i kommunen. Det kan være, man ønsker at fremme en udvikling i en tyndt befolkede del af kommunen, og dér vil man så betale den pris, som er nødvendig for at opfylde det mål. Det synes vi at kommunen fortsat skal kunne. Man skal ikke være underlagt en forvaltningsrevision, som kan sætte spørgsmålstejn ved den politiske beslutningsproces' ret til at træffe sin egen beslutning.

Så selv om man ikke nødvendigvis svinger sig op til at sige, at det er et anslag mod det kommunale selvstyre, kan man måske sige, at der med lovkrav om forvaltningsrevision kan blive sat spørgsmålstejn ved, om det kommunale selvstyre handler økonomisk optimalt, og jeg synes, at kommunerne skal have deres frihed til i åbenhed at træffe den slags beslutninger. Det kan være meget svært at trække en ren linie her, uden at det betyder egentlige overgreb eller spørgsmålstejn ved beslutningerne.

[Erik Larsen]

Fremskridtspartiet fremhæver også spørgsmålet om åbenhed, spørgsmålet om, at revisionens bemærkninger og årsregnskabet skal være tilgængelige for borgerne. Her er jeg helt enig i indenrigsministerens fortolkning af styrelseslovens bestemmelser, nemlig at det ifølge gældende lovgivning er sådan, at revisionens bemærkninger er omfattet af offentlighedsloven for så vidt angår alle spørgsmål, som ikke er omfattet af tavshedspligt, typisk sociale personsager, som selvfølgelig ikke kan offentliggøres i deres nærmere indhold.

Vi mener i øvrigt i Venstre, at kommunerne i dag i høj grad lever op til krav til beslutningsgrundlagets kvalitet. Beslutningsgrundlaget er godt og tilstrækkeligt i langt de fleste kommuner, og jeg tror ikke, at kommunerne i henseende til beslutningsgrundlag lader det private erhvervsliv noget efter.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg er lidt bekymret for, at vi taler om forskellige ting. Hr. Erik Larsen fremhæver, at det er vigtigt, at en kommunalbestyrelse kan gøre noget særligt i en del af kommunen, hvis det er det, den ønsker. Det synspunkt forstår jeg ganske udmærket, men hvis vi taler om den samme revision, forstår jeg bare ikke, at den ikke har den samme indflydelse i sådanne forhold, uanset om den er bestemt ved lovgivning eller frivillig.

Derfor tror jeg, at vi må have drøftet dette spørgsmål nærmere, så vi i hvert fald taler ud fra de samme præmisser.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg prøvede at forklare, hvad jeg fandt var forskellen mellem obligatorisk og frivillig på dette område. Fru Karen Højte Jensen begyndte at sætte spørgsmålstegn og blive frygtløs, men det er der altså ingen grund til, for jeg er helt sikker på, at det er de samme ting, vi taler om.

Men i denne tid er der jo en lang række kommuner, som giver rammebevillinger f.eks. til institutioner, og der er i kommunerne i vid udstrækning behov for og ønske om, at man på tværs af kommuner sammenligner resultater af midlernes anvendelse, effektivitet osv. Det gør,

at kommunerne får en egeninteresse i at have en forvaltningsrevision. Men jeg er bange for, at i det øjeblik man laver lovgivning, opfylder kommunerne lovens krav, men så får de ikke et brugbart resultat, eller de ønsker måske ikke engang at bruge den form for revision.

Jeg synes, at det er vigtigt, at kommunerne selv formulerer ønskerne og kravene til, hvordan man ønsker forvaltningsrevision indført.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg følger anledning til allerede på dette tidspunkt at komme med en bemærkning til hr. Erik Larsen.

Jeg skrev ned, at der blev sagt noget i retning af, at der ikke er brug for en lovgivning på dette område; udviklingen er i gang. Så må jeg spørge Venstres ellers udmærkede ordfører, om han er klar over, hvilke formidable summer amter og kommuner administrerer. Og er hr. Erik Larsen også klar over, at en stor del af de bevillinger, der bruges i kommunerne, reelt kommer gennem bloktilskud og andre refusioner fra det statslige område?

Og så vil jeg gerne stille et spørgsmål til hr. Erik Larsen. Det lyder meget liberalistisk, at det hele skal ske ad frivillighedens vej. Jamen hvis nu vi forestiller os, at det stopper med de 160 kommuner, der indtil nu har valgt at gå ind for forvaltningsrevision, hvad så med de sidste? Vi kan da ikke have sådan en uensartethed med hensyn til, hvad kommunerne må og ikke må.

Jeg tror, at hr. Erik Larsen er udmærket klar over, at måske ingen mere end jeg går ind for det kommunale selvstyre. Jeg er også selv kommunalpolitiker, og jeg tror bestemt ikke, det her er noget, der vil bidrage til at undertrykke det kommunale selvstyre, tværtimod.

Jeg vil endnu en gang sige til hr. Erik Larsen, at jeg er lidt ked af, at hr. Erik Larsen ikke har gjort sig den ulejlighed at læse forsiden af Fremskridtspartiets beslutningsforslag. Der står jo udtrykkeligt, at vores tanke ene og alene er, at revisionen skal efterprøve, om gennemførelsen af de beslutninger, kommunalbestyrelsen har truffet, er i overensstemmelse med, hvad kommunalbestyrelsen har besluttet, og eventuelt gå ind i nogle områder og se, om kommunen bruger sine penge på den rigtige måde.

[Poul Nødgaard]

Jeg er lidt skuffet over, at hr. Erik Larsen ikke har gjort sig lidt større ulejlighed med at kigge disse ting nøjere igennem.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Der er ikke noget, jeg ønsker mere end at glæde hr. Poul Nødgaard, og jeg kan glæde ham med, at jeg selvfølgelig har læst Fremskridtspartiets forslag fra ende til anden. Jeg er også bekendt med de store summer, som hr. Poul Nødgaard nævner her fra talerstolen. Så jeg håber, at hr. Poul Nødgaard nu er glad og tilfreds, for det er mit ønske, at han skal være det.

Jeg sagde også udtrykkelig, at det selvfølgelig kunne diskuteres, hvorvidt dette var et anslag mod det kommunale selvstyre, men at det kunne være svært at lægge en ren snitflade med hensyn til, hvornår der kunne komme et pres på kommunalbestyrelsen i forbindelse med de beslutninger, den har taget – måske med velberåd hu – med hensyn til et eller andet, som den ønsker at gennemføre.

Jeg er helt klar over, at hr. Poul Nødgaard ikke ønsker at minimere kommunernes ret til selvstyre med dette forslag, men jeg mener, at det på nogle punkter og nogle tidspunkter indirekte kan komme til at virke sådan.

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal gøre det ganske kort. Fremskridtspartiet foreslår, at man indfører en kritisk-økonomisk revision i kommunerne, og det synes vi i SF er en rimelig ting.

Revisionen skal efter vores mening udføres af et uafhængigt organ. Fremskridtspartiet nævner selv private revisionsfirmaer. Det er én mulighed, men der kan også være andre. For os er det vigtigt, at der findes et af kommunalbestyrelsen uafhængigt folkevalgt organ, noget i retning af statsrevisorerne – dog ikke statsrevisorerne – til hvem revisionsrapporten kan stiles. Dette folkevalgte organ kan så uddele næser og tage initiativ til stikprøveundersøgelser og andre ting.

Princippet om offentliggørelse kan vi også fuldt ud tilslutte os i SF, idet vi dog går ud fra, at almindelige regler om tavshedspligt selvfølgelig skal overholdes.

Det er klart, at revisionen skal respektere det kommunale selvstyre, og det synes vi også

fremgår krystalklart af Fremskridtspartiets tekst. Derfor er vi i SF positive over for det, men vil selvfølgelig gerne se nærmere på den konkrete udformning under udvalgsarbejdet.

Charlotte Enevoldsen (CD):

Da CD's ordfører, fru Sonja Albrink, ikke kan være til stede, skal jeg kort gøre rede for CD's opfattelse.

Fremskridtspartiets beslutningsforslag følger de bemærkninger, som statsrevisorerne i efteråret kom med i forbindelse med deres beretning om kommunernes regnskaber. CD finder statsrevisorerens bemærkninger særdeles relevante, idet vi i CD mener, at der principielt ikke bør være forskel mellem revisionen i staten og i kommunerne. Derfor er der, som ministeren nævnte det, nedsat et ministerielt udvalg, der skal undersøge, i hvor vid udstrækning kommunerne selv har indført denne økonomisk-kritiske revision. Dette udvalg skal desuden indhøste erfaringer på området, inden Folketinget kaster sig ud i lovgivning.

CD mener, at alle kommuner principielt bør have en forvaltningsrevision, men som ministeren også påpegede, tyder det på, at et flertal af kommunerne frivilligt har truffet beslutning om at indføre en forvaltningsrevision, og at der forhandles med en stor del af de resterende kommuner om at indføre en sådan.

Den proces mener vi ikke må stoppes. Kan tingene foregå ad frivillighedens vej, er det til alles bedste. Derfor mener CD, at det er et forkert tidspunkt at gribe lovgivende ind på. Tingen i dette beslutningsforslag er kort sagt ikke den rigtige. Det vil være et forkert signal at udsende herfra på nuværende tidspunkt. Derfor kan jeg på CD's vegne meddele, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Ebbe Lundgaard (RV):

Det Radikale Venstre er principielt enig i de synspunkter, der gives udtryk for i Fremskridtspartiets beslutningsforslag. Naturligvis bør det være sådan, at alle offentlige regnskaber udsættes for forvaltningsrevision eller økonomisk-kritisk revision, og vi har ikke noget imod den sidste benævnelse. Men når man er kommet så langt ad frivillighedens vej, at næsten 225 kommuner enten har indført eller er i færd med at indføre dette princip, synes vi, det er vigtigt, at den proces fortsætter, og at man

[Ebbe Lundgaard]

så benytter sig af den gode danske tradition at lovgive eller præcisere bestemmelserne efterfølgende, når alle er kommet til vejs ende. Det kan derfor undre, at Fremskridtspartiet, Det Konservative Folkeparti og SF åbenbart synes, det er vigtigt med en central bestemmelse, en lovgivning, på dette tidspunkt.

Det er vigtigt, at vi får færdigforhandlet det her med kommunernes organisationer, når man er kommet til vejs ende i de forskellige udvalg, der har arbejdet med ændringer og præciseringer af kommunernes forhold. Det er rigtigt, som indenrigsministeren sagde, at en sådan lovgivning egentlig bør omfattes af og i hvert fald anfægter den kommunale styrelseslov, og når der nu er et udvalgsarbejde i gang om fornyelse og effektivisering af kommunernes arbejde, må det vel være rimeligt at bringe det til vejs ende, inden en lovgivning eventuelt overvejes.

Jeg vil stærkt advare imod, at der lovgives på dette område; det hører efter vores opfattelse hjemme i styrelsesloven. Det er vigtigt, at de enkelte kommunalbestyrelser har et spillerum på dette område til at være kreative, til at prøve ting af, og at de ikke bindes til en bestemt økonomisk praksis af denne bestemmelse, og det mener jeg der er fare for, sådan som Fremskridtspartiets beslutningsforslag er formulert.

Der er en indirekte begrundelse i bemærkningerne til Fremskridtspartiets forslag, som undrer mig lidt, nemlig den, at det forhold, at kommunerne nu hovedsagelig får deres indtægter gennem vækst i personskatterne, og at bloktilskuddet og refusionsordningerne fylder mindre, skulle gøre det endnu mere nødvendigt med en kritisk revision. Det mener jeg ikke er noget argument; det er vel alt sammen skatteyderpenge, hvor vi skal forholde os kritisk til, hvordan de bliver brugt. I øvrigt mener jeg, det er vigtigt at fastholde den enkelte kommunalbestyrelses ret til at disponere over midlerne, sådan som der også fra Venstres side blev givet udtryk for her på talerstolen.

Med de ord vil jeg sige, at Det Radikale Venstre ikke kan anbefale Fremskridtspartiets beslutningsforslag på dette område.

Poul Nødgaard (FP):

Det er helt mærkeligt at stå her og skulle sige tak for en meget positiv modtagelse af dette

forslag til i hvert fald tre partier. Vi har ikke stillet dette forslag for på nogen som helst måde at genere landets kommuner; tværtimod skulle det være en håndsækning til dem, således at kommunernes og amtskommunernes skatteydere får sikkerhed for, at de penge, de betaler i skatter, bliver anvendt på en god og hensigtsmæssig måde.

Jeg vil godt sige nogle enkelte ord til indenrigsministeren i anledning af de bemærkninger, som indenrigsministeren gjorde til Fremskridtspartiets forslag.

Jeg hæftede mig ved, at indenrigsministeren sagde noget om, at ifølge den udmærkede beretning, vi har fået, går fem ud af seks statsrevisorer faktisk ind for de tanker, der står heri. Blandt de fem statsrevisorer går jeg også ud fra at indenrigsministerens egen partifælle fru Ritt Bjerregaard er at finde. De går i realiteten ind for, at en såkaldt forvaltningsrevision indføres i kommunerne.

At 160 kommuner har besluttet sig, er nok en sandhed med modifikationer. Der er 160 kommuner, der ser på mulighederne for at indføre en forvaltningsrevision, men derfra og til at beslutte sig for at gå ind for en forvaltningsrevision er der et stykke vej. Hvis vi i min egen kommune – hvor jeg selv sidder i kommunens økonomiudvalg, som behandler disse ting – er blandt de 160, er vi i hvert fald endnu langt fra at have besluttet os til en forvaltningsrevision. Jeg håber selvfølgelig, det kommer.

Jeg forstod af bemærkningerne fra den socialdemokratiske ordfører, at dette kunne komme til at koste kommunerne penge. Det tror jeg bestemt ikke det vil, for det er vores tanke, at den mere eller mindre tilfældige bilagsrevision, der finder sted i kommunerne i øjeblikket, selvfølgelig skal nedprioriteres, og at de kommunale revisorer i meget højere grad skal foretage denne forvaltningsrevision og så gøre betydelig mindre ud af nogle af de ting, de foretager i øjeblikket på det revisionsmæssige område.

Med hensyn til frivillighed kan vi da være 100 pct. enige i, at frivillighed er den bedste vej, men hvis man ser på, hvad Folketinget vedtager af lovgivning af forskellig art, fremgår det jo, at vi ustandselig lægger rammer for forskellige ting. Ikke alene vedrørende kommuner og amter, men også på en lang række andre områder vedtager vi love, der på forskellig vis

[Poul Nødgaard]

skal regulere det samfund, vi nu engang på godt og ondt lever i.

Derfor har jeg meget svært ved at se, at dette skulle være et angreb på det kommunale selvstyre. Det vil jeg faktisk ramme en pæl igennem. Det her er virkelig noget, der viser vejen frem.

Jeg forstod da også – for lige at vende tilbage til indenrigsministeren for en kort stund – at afvisningen ikke var total. Men det er selvfølgelig sådan, at når det er Fremskridtspartiet, der har fremsat forslaget, kan en regering med socialdemokratisk ledelse have forfærdelig svært ved at besinde sig til at tilslutte sig dette beslutningsforslag og omsætte det til lov.

Jeg tror dog, jeg tør vædde tre frederikshavnerrødspætter på, at i løbet af et år eller halvandet har vi indført forvaltningsrevision i dansk lovgivning. Det kommer, hvad enten regeringen vil det i dag eller ej. Det er jeg helt sikker på.

Det bringer mig videre til en tak til fru Karen Højte Jensen fra De Konservative, som efter min opfattelse helt har forstået pointen i det forslag, vi har fremsat. Jeg var også glad for den konservative bemærkning om de fælles kommunale selskaber. Jeg mener, at de i allerhøjeste grad bør inddrages i den påtænkte forvaltningsrevision.

Jeg springer Venstres ordfører, hr. Erik Larsen, over, for jeg er sådan set kommet med nogle bemærkninger om Venstres lidt uforståelige syn i den foreliggende sag, men jeg håber, at man under udvalgsarbejdet besinder sig i dette parti, og at man også dér finder på at støtte det udmærkede forslag, vi her har fremsat.

En speciel tak til fru Pernille Frahm fra SF, som støtter forslaget. Jeg vil gerne i den forbindelse sige: Selvfølgelig er det kun et beslutningsforslag. Når det skal omsættes til lov af regeringen, skal man selvfølgelig være 100 procent sikker på bl.a. det, som fru Pernille Frahm var inde på: at ingen kommer til at lide skade som følge af personsager og lign. Det er helt oplagt, og jeg kan kun bekræfte, at det selvfølgelig vil ske.

Til fru Charlotte Enevoldsen fra CD må jeg sige, at i hvert fald én af de fire regeringspartiers ordførere tilsyneladende var rimelig positiv. Jeg takker i hvert fald CD for, at man siger, at hvis vi skal have en forvaltningsrevision,

skal det selvfølgelig være noget, der gælder for alle kommuner. Vi kan simpelt hen ikke komme uden om, at hvis der skal være et sådant regelsæt, kan man ikke have, at én kommune har det på én måde og en anden kommune har det på en anden måde. På grund af de enorme summer, som kommuner og amter omsætter, skal der naturligvis være ens regler.

Til hr. Ebbe Lundgaard, som jeg samtidig vil byde velkommen som ordfører – det er meget spændende at se en ny radikal ordfører – vil jeg sige, at det selvfølgelig ikke var en 100 procent positiv modtagelse.

Hr. Ebbe Lundgaard var inde på organisationerne. Med hensyn til det vil jeg gerne sige, at hvis man forestiller sig, at dette forslag får flertal under udvalgsbehandlingen, går jeg da ud fra som en selvfølge, at en ansvarlig regering med en indenrigsminister i spidsen vil optage forhandlinger med organisationerne – det vil vel nærmest sige Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening – for at fastsætte nogle regler, som man kan leve med, og som man synes vil fungere godt i hverdagen i kommunerne.

Jeg vil slå fast, for at der ikke skal herske nogen form for tvivl om det, at vores eneste ærinde med dette forslag er at følge den udmærkede rapport op, der er kommet fra statsrevisorerne, og som netop påpeger de problemer, som vi i Fremskridtspartiet har rejst gennem dette beslutningsforslag. Jeg vil også endnu en gang ramme en pæl igennem, at det skulle være udtryk for nogen form for angreb på det kommunale selvstyre. Tværtimod synes vi, det kan være en styrkelse af det kommunale selvstyre, at man får indført en forvaltningsrevision og dermed får mulighed for at få fuldstændigt tjek på nogle enkeltområder med hensyn til, om pengene bruges på en rimelig måde.

Lad mig til allersidst sige: Det er 100 procent sikkert, at det fortsat er kommunalbestyrelserne, der i enhver henseende træffer alle de beslutninger, der lovligt skal træffes i de enkelte kommuner og amtskommuner. Det er altså ikke revisionen, der skal bestemme, om det er en god idé at træffe en kommunalbestyrelsesbeslutning om det ene eller det andet. Den skal ene og alene se efter i forvaltningsrevisionsøjemed, om midlerne, de bevillinger, der er givet, bruges på en rigtig og fornuftig måde. Det kan

[Poul Nødgaard]

jeg ikke se at nogen skulle kunne have noget som helst imod, og jeg tror stadig væk, at i løbet af ganske kort tid vil dette forslag vinde tilslutning i det høje Ting. Tak!

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det drejer sig bare om den lille overlegne bemærkning fra hr. Poul Nødgaard om den mere eller mindre tilfældige bilagsrevision, der foretages i kommunerne.

Der foretages aldeles ikke nogen mere eller mindre tilfældig bilagsrevision i kommunerne. Der foretages en bilagsrevision i kommunerne, som er i fuld overensstemmelse med det revisionsregulativ, kommunalbestyrelsen har vedtaget. Den lidt arrogante holdning over for det danske kommunalstyre, hr. Poul Nødgaard gav udtryk for, er der aldeles ingen grund til.

Når hr. Poul Nødgaard siger, at han er sikker på, at der vil blive indført forvaltningsrevision, vil jeg godt sige: Jeg ser ikke i Fremskridtspartiets beslutningsforslag nogen skellen mellem revision og rådgivning. Der er ingen stillingtagen til, hvor grænsen skal gå, og det er helt nødvendigt, at vi ikke får blandet rådgivning og revision sammen. Det er helt nødvendig, at de to ting holdes adskilt, så vi er sikre på, at vi har en uafhængig og selvstændig revision. Det formoder jeg at hr. Poul Nødgaard og Fremskridtspartiet er enige i.

(Kort bemærkning).

Charlotte Enevoldsen (CD):

Jeg tror lige, jeg er nødt til at gøre CD's opfattelse klar over for hr. Poul Nødgaard endnu en gang.

Som jeg sagde tidligere, mener vi, det er fint med en forvaltningsrevision. Vi mener faktisk, det er en god idé, og den er faktisk så god, at kommunerne selv er ved at indføre den. Derfor vil jeg igen fokusere på det, CD sagde om frivillighed.

For at alting skal være klart, så hr. Poul Nødgaard ikke er i tvivl, vil jeg sige, at CD faktisk ikke støtter dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg kan ikke lade være med at smile en lille smule, for hr. Klaus Hækkerup har det med at

puste sig op, hvis man kommer til at bruge et eller andet ord, der ikke passer ham. Hvis jeg har sagt bilagsrevision – det sagde jeg mere eller mindre tilfældigt – så bekræfter jeg gerne, at det er helt korrekt. Men jeg vil da gerne moderere det udtryk lidt, hvis det kan få hr. Klaus Hækkerup til at sove lidt mere roligt i nat.

Det, jeg mente med det, var, at Kommunernes Revisionsafdeling reviderer regnskaberne for ca. 90 pct. af de danske kommuner og amtskommuner. Men jeg tør godt sige her fra Folketingets talerstol, at jeg ikke mener, at Kommunernes Revisionsafdeling er fulgt med den udvikling, der har været på det kommunale og amtskommunale område. Det tør jeg godt sige, og det tør jeg også forsvare, for man har i visse tilfælde bare revideret.

Det, der er sket, når det med forvaltningsrevision nu er kommet frem – det er jeg nødt til at gøre hr. Klaus Hækkerup opmærksom på – er jo i virkeligheden, at Kommunernes Revisionsafdeling har set, hvordan private statsautoriserede revisionsfirmaer har kastet blikket på det her og nu, senest også statsrevisorerne. På grund af det er Kommunernes Revisionsafdeling lige pludselig kommet op på dupperne.

Der er én ting, jeg i hvert fald kan være enig med hr. Klaus Hækkerup i, og det er, at revisionen skal være uafhængig. Det er helt underforstået. Selvfølgelig skal den det. Den skal ikke træffe nogen form for beslutninger. Den skal ene og alene udføre det, den skal i henhold til de regler, der findes for kommunal revision.

Med hensyn til hr. Klaus Hækkerups bemærkning om, at dette er et beslutningsforslag – hr. Klaus Hækkerup udtrykte ligesom, at det ikke var detaljeret nok – vil jeg sige: Nej, det er da muligt, at det ikke er det. Fremskridtspartiet er ikke i regering endnu. Derfor har vi lavet et beslutningsforslag, og hvis det vinder flertal i det høje Ting, sker der selvfølgelig det, som hr. Klaus Hækkerup udmærket ved: Så går indenrigsministeren sammen med sin udmærkede embedsstab ovre i Indenrigsministeriet i gang med at lave en regulær lovgivning, hvor alle detaljerne – også de ting, som hr. Klaus Hækkerup har fremført – selvfølgelig bliver inddraget. Naturligvis kommer det til at foregå på den måde, det er helt underforstået.

Glønborg (KRF):

[Glønborg]

Fra Kristeligt Folkepartis side vil jeg gerne tilkendegive, at da jeg læste dette forslag og hørte ministerens svar på det, løb den tanke igennem mit hoved: Mon Fremskridtspartiet egentlig frygtelig gerne ville have haft en plads på ministerbænkene, sådan at man havde haft ansvaret for, at alle disse ting kom til at fungere? Men så sagde jeg til mig selv: Nej, det kan ikke passe, for Fremskridtspartiet vil ikke have så meget snavs på fingrene, som man jo får, når man skal tage ansvar for alt muligt. Fremskridtspartiet foretrækker jo normalt at have helt rene fingre i alt og at holde sig til de store linier.

Naturligvis er der meget rigtigt i det, som Fremskridtspartiet med sit beslutningsforslag har peget på, og ministeren har jo også gjort klart, at der er sat et seriøst og fornuftigt arbejde i gang vedrørende de kommunale regnskaber og revisionen af dem. Så mit råd til Fremskridtspartiet skal være: Tag det roligt, det kommer nok alt sammen, det kommer i orden, stol bare på det! Regeringen er indstillet på, at der skal være styr også på disse sager.

Indtil Fremskridtspartiet bringer sig selv i en politisk position, hvor man tør tage ansvar hele vejen igennem, må vi altså betragte det her som et af de mange eksempler på, at Fremskridtspartiet har nogle synspunkter, man gerne vil have frem. Nu har man fundet en interessant måde at gøre det på ved at fremsætte en stribe af beslutningsforslag og lovforslag. Så må vi andre bare sige: Jamen vi skal nok ordne tingene, vi skal nok sørge for, at der bliver ordentlige vilkår for kommunernes regnskabssystem og revision. Stol på det!

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg forstår heller ikke, hvorfor hr. Poul Nødgaard nu skulle beklage sig over Kommunernes Revisionsafdeling. Vi havde i Kommunaludvalget lejlighed til at besøge Kommunernes Revisionsafdeling for 3-4 måneder siden. Vi fik en særdeles dybtgående og fyldestgørende redegørelse for revisionens almindelige problemer og udfordringer og de initiativer, Kommunernes Revisionsafdeling havde iværksat for så vidt angår forvaltningsrevision. Jeg finder overhovedet ikke, at der er noget som helst grundlag for hr. Poul Nødgaards påstand om, at Kommunernes Revisionsafdeling ikke er

fulgt med. Tværtimod er man indgået i et internationalt samarbejde på området.

Lad mig sige med hensyn til hr. Poul Nødgaards bemærkninger om, at man selvfølgelig skal sondre mellem revision og rådgivning, at det er der overhovedet ikke taget hensyn til i Fremskridtspartiets beslutningsforslag, og det er jo helt centralt. Hvad nu hvis man har en forvaltningsrevision, der siger: Det her gør kommunen forkert? Så siger kommunen selvfølgelig: Hvordan skal vi så gøre det? Og så siger revisionen: Kan I ikke gøre det på en anden måde? Og hvor er vi henne, hvis revisionen siger til Københavns Amsråd: Disse 280 mio. kr. skal anbringes på en sådan måde, at de giver en højere forrentning? Hvad så hvis amsrådet følger forvaltningsrevisionens henstillinger? Hvem er det så, der er ansvarlig? Hvor er afgrænsningen mellem det at give et råd og være ansvarlig som rådgiver og det at være en revision, der uden på nogen måde at have blandet sig i, hvordan man indretter sig, kan sige til kommunen: Her er I gået for langt?

Hr. Poul Nødgaard skelner overhovedet ikke mellem det at kunne give et råd og dermed være ansvarlig og det at udføre gedigent, sobert, ordentligt revisionsarbejde. Det finder jeg er en mangel ved Fremskridtspartiets forslag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Pas nu på blodtrykket!

Jeg vil godt først sige et par ord til hr. Glønborg: Tag det roligt, stol på os, blev der sagt. Jeg kan godt forstå, at det er Kristeligt Folkeparti, der siger sådan. Fremskridtspartiet skal tage et ansvar, siger hr. Glønborg. Jamen hvad er det, Fremskridtspartiet har gjort i dag? Vi har netop taget et ansvar ved at fremsætte et seriøst beslutningsforslag her i Folketinget, fordi vi er klar over, at der knytter sig en masse detaljer til sådan et beslutningsforslag, som kommer med, når lovforslaget bliver vedtaget. Jeg synes, det var en lidt underlig tale, hr. Glønborg kom farende ind i folketingssalen med – som om han har overværet hele debatten og så kan bruge alle de dér bum bum bum-udtryk. Det ligner ikke hr. Glønborg, men okay, vi ændrer jo stil hele tiden.

Til hr. Klaus Hækkerup vil jeg sige, at det er korrekt, at vi var sammen i Kommunernes Revisionsafdeling den 13. januar – jeg har den

[Poul Nødgaard]

helt præcise dato her – og at vi dér havde et udmærket møde, hvor vi fik masser af ting om kommunal revision at vide.

Ved den lejlighed spurgte jeg, hvornår Kommunernes Revisionsafdeling kunne fremlægge nogle konkrete papirer, en pjece, et hæfte eller lignende, hvor vi præcist kunne se, hvilke tanker Kommunernes Revisionsafdeling har om forvaltningsrevision. Om cirka en måned, blev der sagt. Så kan vi tælle frem til den 13. februar.

Skønt jeg har rykket Kommunernes Revisionsafdeling for det to gange, har jeg endnu ikke fået et stykke papir, der fortæller, hvad Kommunernes Revisionsafdeling opfatter som forvaltningsrevision. Det, jeg har fået, er et brev dateret den 15. april 1993 fra samme revisionsafdeling, underskrevet af den administrerende direktør, K. A. Gamborg, og hvori han faktisk skriver, at vi skal holde os fra at lave lovgivning om forvaltningsrevision. Han kunne da i det mindste have gjort sig den ulejlighed at være kommet med de papirer, som Fremskridtspartiet har efterlyst gang på gang i Kommunernes Revisionsafdeling.

Så jeg mener, jeg er i min gode ret til her fra Folketingets talerstol at sige: Jeg synes ikke, vi er blevet behandlet ret og rimeligt.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg kan selvfølgelig ikke forhindre hr. Poul Nødgaard i at give udtryk for, at han ikke føler, at han er blevet behandlet ret og rimeligt. Det er måske også muligt, at han har et ønske om, at Kommunernes Revisionsafdeling, uanset om man er færdig med arbejdet eller ej, bare skal sende et papir til Fremskridtspartiets folketingsgruppe, når den beder om det, for så kunne hr. Poul Nødgaard jo stå herfra og angribe Kommunernes Revisionsafdeling for, at det var et ufyldstgørende og dårligt papir, man havde sendt frem.

Jeg finder, at det er mere rimeligt, at Kommunernes Revisionsafdeling – også i betragtning af det internationale samarbejde, som vi er blevet orienteret om på mødet i Kommunernes Revisionsafdeling – gør sit arbejde færdigt, så det, der kan fremsendes til Folketingets Kommunaludvalg, er et ordentligt, sobert og gedigent udkast til revisionsregulativer, som den enkelte kommunalbestyrelse herefter skal tage stilling til.

Det er jo ikke Folketingets Kommunaludvalg, der skal tage stilling til de revisionsregulativer, kommunalbestyrelserne beslutter skal gælde i den enkelte kommunalbestyrelse. Det er kommunalbestyrelserne og amtsrådene. Jeg synes ærlig talt, at hr. Poul Nødgaard i nogen grad har misforstået sin opgave som lovgiver i denne sammenhæng.

Jeg kan i øvrigt sige, at så vidt jeg er orienteret, vil vi meget snart kunne få sådan et udkast fra Kommunernes Revisionsafdeling, og det er for mig at se et meget godt udtryk for, at Kommunernes Revisionsafdeling har tænkt sig om, givet sig tid, arbejdet seriøst med tingene, både før vi besøgte dem, og efter at vi har besøgt dem. Men det forhindrer selvfølgelig ikke hr. Poul Nødgaard i med fuld selvhævdelse at stå her på Folketingets talerstol og sige: Kommunernes Revisionsafdeling er ikke fulgt med. Det er bare ærgerligt, at det er forkert.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 92:

Forslag til folketingsbeslutning om direkte demokrati (indførelse af regionale vejledende folkeafstemninger ved vælgerinitiativ).

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 2/4 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):